

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 32/10
Luxemburg, 23 martie 2010

Hotărârea în cauzele conexe C-236/08-C-238/08
Google France & Google Inc. și alții/Louis Vuitton Malletier și alții

Google nu a încălcat dreptul mărcilor prin faptul că a permis celor care publică anunțuri să cumpere cuvinte-cheie care corespund unor mărci ale concurenților acestora

Persoanele care publică anunțuri, în schimb, nu pot determina afișarea de către Google, prin intermediul unor astfel de cuvinte-cheie, a anunțurilor care nu permit utilizatorilor de internet să înțeleagă cu ușurință de la ce întreprindere provin produsele sau serviciile vizate în anunț

Dreptul comunitar al mărcilor¹ permite, în anumite condiții, titularilor mărcilor să interzică terților utilizarea de semne identice sau similare cu mărcile lor pentru produse sau servicii echivalente cu cele pentru care au fost înregistrate mărcile respective.

Google gestionează un motor de căutare pe internet. Atunci când un utilizator de internet efectuează o căutare pornind de la unul sau de la mai multe cuvinte, motorul de căutare va afișa site-urile care par să corespundă cel mai bine acestor cuvinte în ordinea descrescătoare a relevanței lor. Este vorba despre așa-numitele rezultate „naturale” ale căutării.

Pe de altă parte, Google oferă un serviciu de afiliere cu plată denumit „AdWords”. Acest serviciu permite oricărui operator economic să determine, prin intermediul selectării unuia sau a mai multor cuvinte cheie, apariția unui link promoțional către site-ul său, în cazul în care există o concordanță între acest cuvânt sau aceste cuvinte și cel sau cele cuprinse în căutarea introdusă de un utilizator de internet în motorul de căutare. Acest link promoțional apare la rubrica „legături sponsorizate” („sponsored links”), care este afișată fie în partea dreaptă a ecranului, la dreapta rezultatelor naturale, fie în partea superioară a ecranului, deasupra rezultatelor menționate.

Vuitton, titulara mărcii comunitare „Vuitton” și a mărcilor naționale franceze „Louis Vuitton” și „LV”, Viaticum, titulara mărcilor franceze „Bourse des Vols”, „Bourse des Voyages” și „BDV”, precum și domnul Thonet, titularul mărcii franceze „Eurochallenges” au constatat că, la utilizarea motorului de căutare Google, introducerea termenilor din care sunt constituite mărcile vizate mai sus determină apariția în cadrul rubricii „legături sponsorizate” a unor linkuri către site-urile concurenților Viaticum și ai Centre national de recherche en relations humaines. Aceștia au formulat împotriva societății Google o acțiune vizând constatarea atingerii aduse de aceasta mărcilor lor.

Cour de Cassation, ca instanță de ultim grad în procedurile introduse de titularii mărcilor împotriva Google, a interpelat Curtea de Justiție cu privire la legalitatea utilizării, în calitate de cuvinte-cheie în cadrul unui serviciu de afiliere pe internet, a unor semne care corespund anumitor mărci, fără ca titularii acestora să își fi dat consimțământul.

Cu privire la utilizarea de cuvinte cheie care corespund mărcilor altuia în cadrul unui serviciu de afiliere pe internet

Curtea constată că, în măsura în care cumpără serviciul de afiliere și alege în calitate de cuvânt-cheie un semn care corespunde unei mărci a altuia, în scopul de a propune utilizatorilor de

¹ Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92)

internet o alternativă în raport cu produsele sau serviciile titularului menționat, cel care publică anunțul utilizează acest semn pentru produse sau servicii. Nu aceasta este însă situația în ceea ce privește furnizorul serviciului de afiliere atunci când permite celor care publică anunțuri să selecteze în calitate de cuvinte-cheie semne identice cu mărcile, stochează respectivele semne și afișează anunțurile clienților săi pornind de la acestea.

Curtea precizează că utilizarea de către un terț a unui semn identic sau similar cu marca titularului implică cel puțin faptul că terțul utilizează semnul în cadrul propriei comunicări comerciale. În cazul furnizorului unui serviciu de afiliere, acesta permite clienților săi să utilizeze semne identice sau similare cu anumite mărci, fără a utiliza el însuși semnele respective.

Așadar, dacă o marcă a fost utilizată în calitate de cuvânt-cheie, titularul acesteia nu poate invoca, împotriva societății Google, dreptul exclusiv pe care i-l conferă marca. În schimb, acesta poate invoca dreptul menționat împotriva celor care publică anunțuri și care, prin intermediul cuvântului-cheie care corespunde mărcii sale, determină afișarea de către Google a unor anunțuri care nu permit sau permit numai cu dificultate utilizatorului de internet mediu să afle de la ce întreprindere provin produsele sau serviciile vizate în anunț.

Astfel, într-o asemenea situație - caracterizată de împrejurarea că anunțul în discuție apare imediat după ce marca este introdusă în calitate de cuvânt de căutare de către respectivul utilizator de internet și este afișată la un moment în care marca, în calitatea sa de cuvânt de căutare, este indicată de asemenea pe ecran - utilizatorul de internet se poate înșela cu privire la originea produselor sau a serviciilor în discuție. În acest caz se aduce atingere funcției mărcii ce constă în a garanta consumatorilor originea produsului sau a serviciului (funcția de „indicare a originii”).

Revine instanței naționale obligația de a aprecia, de la caz la caz, dacă situația de fapt din litigiul cu care este sesizată se caracterizează printr-o atingere sau printr-un risc de atingere adusă funcției de indicare a originii.

În ceea ce privește utilizarea, de către cei care publică anunțuri pe internet, a semnelor care corespund mărcii altuia în calitate de cuvânt-cheie pentru afișarea de mesaje publicitare, Curtea consideră, de asemenea, că respectiva utilizare poate avea anumite repercusiuni asupra utilizării în scopuri publicitare a mărcii respective de către titularul său, precum și asupra strategiei comerciale a acestuia. Totuși, aceste repercusiuni ale utilizării de către terți a semnelor identice cu marca nu constituie în sine o atingere adusă „funcției de publicitate” a mărcii.

Cu privire la răspunderea furnizorului serviciului de afiliere

Curtea a fost interpellată, de asemenea, cu privire la responsabilitatea unui operator precum Google în legătură cu datele clienților săi, pe care le stochează pe server.

Aspectele legate de responsabilitate sunt reglementate de dreptul național. Cu toate acestea, dreptul Uniunii prevede limitări ale responsabilității în favoarea furnizorilor de servicii intermediari din societatea informațională².

În ceea ce privește problema dacă un serviciu de afiliere pe internet precum „Adwords” constituie un serviciu al societății informaționale ce constă în stocarea informațiilor furnizate de cel care publică anunțul și că, prin urmare, furnizorul serviciului de afiliere beneficiază de o limitare a responsabilității, Curtea arată că revine instanței de trimitere obligația de a examina dacă rolul exercitat de furnizorul respectiv este neutru, întrucât comportamentul său este pur tehnic, automat și pasiv, presupunând lipsa cunoașterii sau a controlului datelor pe care le stochează.

În cazul în care se dovedește că nu a avut un rol activ, furnizorul respectiv nu poate fi ținut răspunzător pentru datele pe care le-a stocat la cererea celui care publică anunțul, cu excepția

² Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

cazului în care, luând cunoștință de caracterul ilicit al acestor date sau de activitățile persoanei care publică anunțuri, acesta nu a acționat prompt pentru înlăturarea ori pentru blocarea accesului la datele respective.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106